

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2026 r. – Rombat i in./Komisja

(Sprawa T-148/26)

(C/2026/2746)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rombat SA (Bystrzyca, Rumunia), Metair Investments Ltd. (Johannesburg, Południowa Afryka), Metair International Holdings Coöperatief UA (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: K. Fountoukakos-Kyriakakos, M. Nuys, L. Bary, H. Wiame i C. Loy, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- zarządzenie środków organizacji postępowania lub środków dowodowych, o które wnoszą skarżące;
- stwierdzenie nieważności art. 1 lit. l) i art. 1 lit. m) decyzji Komisji Europejskiej C(2025) 8563 final z dnia 15 grudnia 2025 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG [sprawa AT.40545 – Automotive Starter Batteries] (zwanej dalej „decyzją”) w zakresie, w jakim spółki Metair International i Metair Investments zostały uznane za odpowiedzialne solidarnie, i uchylenie grzywny nałożonej na nie w art. 2 lit. e) decyzji;
- ponadto lub ewentualnie (w przypadku spółek Metair International i Metair Investments), obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżące na podstawie art. 2 lit. e) decyzji;
- ponadto lub ewentualnie, dostosowanie systemu płatności ratalnych, o którym mowa w art. 5 decyzji, odpowiednio do możliwości finansowych skarżących;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą jedenaście zarzutów.

Zarzuty dotyczące obliczenia grzywny:

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa, ze względu na to, że Komisja nie wywiązała się z ciężącego na niej obowiązku przedstawienia dowodu zgodnie z wymaganym standardem prawnym, popełniła oczywisty błąd w ocenie i naruszyła ciężący na niej obowiązek uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa, ze względu na to, że do wartości sprzedaży wykorzystanej przy obliczeniu grzywny Komisja włączyła sprzedaż usług autoryzowanych warsztatów.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie, ze względu na to, że Komisja nie uwzględniła obiektywnych wskaźników mających wpływ na ocenę wagi naruszenia i indywidualnych okoliczności dotyczących spółki Rombat, jak tego wymagają wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien z 2006 r. ⁽¹⁾ i utrwalone orzecznictwo.
4. Zarzut czwarty dotyczący oczywistego błędu w ocenie i naruszenia obowiązku uzasadnienia, ze względu na to, że Komisja nie dokonała oceny okoliczności łagodzących mających zastosowanie do skarżących.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasad równego traktowania i proporcjonalności, a także obowiązku przeprowadzenia indywidualnej oceny, ze względu na to, że Komisja nałożyła grzywnę na spółkę Rombat, nie nakładając jednocześnie grzywny na uczestnika naruszenia znajdującego się w podobnej sytuacji.

⁽¹⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady rozsądnego terminu, a tym samym naruszenia prawa spółki Rombat do obrony, ponieważ dochodzenie Komisji trwało ponad 8 lat.

Zarzuty dotyczące zastosowania odpowiedzialności spółki dominującej:

7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia prawa poprzez zastosowanie domniemania odpowiedzialności spółki dominującej z naruszeniem zasad domniemania niewinności, odpowiedzialności osobistej, pewności prawa i proporcjonalności.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do powodów, dla których dowody przedstawione przez skarżące nie były wystarczające do obalenia domniemania odpowiedzialności spółki dominującej.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, ze względu na to, że Komisja powinna była odstąpić od zastosowania odpowiedzialności spółki dominującej w niniejszej sprawie, nawet gdyby odpowiedzialność spółki dominującej mogła zostać przypisana prawnie (co nie ma miejsca).

Zarzuty dotyczące oceny braku zdolności płatniczej:

10. Zarzut dziesiąty dotyczący oczywistego błędu w ocenie i naruszenia obowiązku uzasadnienia przy dokonywaniu przez Komisję oceny zdolności płatniczej skarżących.
 11. Zarzut jedenasty dotyczący oczywistego błędu w ocenie przy dokonywaniu oceny utraty wartości skarżących w odniesieniu do wszystkich aktywów i kontekstu społeczno-gospodarczego.
-